UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Visual Library

Cap. IIII.

1 Vnde bella & lites in vobis? Nónne ex concupiſcentijs veſtris quæ militant in membris veſtris?

2 Concupiſcitis, & non habetis. occiditis, & zelatis: & nō poteſtis adipiſci. litigatis, & belligeritis: & non habetis, propter quod nō poſtulaſtis.

3 Petitis, & non accipitis, eo quòd malè petatis: vt in cōcupiſcētijs veſtris inſumatis.

4 Adulteri & adulteræ, neſcitis quia amicitia huius mūdi, inimica eſt Dei? Quicunq; ergo voluerit amicus eſſe ſeculi huius, inimicus Dei conſtituitur,

5 An putatis quia inaniter Scriptura dicat, Ad inuidiā concupiſcit ſpiritus qui habitat in vobis?

6 Maiorem autem dat gratiam. Propter quod dicit, Deus ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam.

7 Subditi ergo eſtote Deo: reſiſtite autē diabolo, & fugiet à vobis.

8 Appropinquate Deo, & appropinquabit vobis. Emūdate manus, peccatores: & purificate corda, duplices animo.

9 Miſeri eſtote, & lugete, & plorate: riſus veſter in luctū conuertatur, & gaudium in mœrorem.

10 Humiliamini in conſpectu Domini: & exaltabit vos.

4 caput
קפלאון ד

cōcupiſcētijs ex nónne & lites bella inter vos vt ſint vbi eſt ab
¹ מן איכא דאית בכון קרבא ומצותא לא הוא מן רגיגתא
vobis & non eſt eſtis concupiſcentes in membris veſtris quæ militāt
דמקרבן בהדמיכון : ² מתרגרגין אנתון ולית לכון
eſtis & litigantes in manꝰ vrās venit neque eſtis æmulantes eſtis & occiditis
וקטלין אנתון וטנין אנתון ולא אתיא באידיכון ונצין אנתון
eſtis poſtulantes non quoniam vobis & non eſt eſtis facientes & bella
וקרבא עבדין אנתון ולית לכון מטל דלא שאלין אנתון :
petentes malè quoniam eſtis accipientes & non eſtis petentes
³ שאלין אנתון ולא נסבין אנתון מטל דבישאית שאלין
eſtis ſcientes non adulteri cōcupiſcentias veſtras alatis vt eſtis
אנתון איך דהתתרסון רגיגתכון : ⁴ גיורא לא ידעין אנתון
Deum apud eſt inimicitia huius mundi quòd amicitia
דרחמתה דעלמא הנא בעל דבבותא הי לות אלהא
inimicus huius mundi amicus veſit qui vult igitur is
איא הכיל דצבא דנהוא רחמא דעלמא הנא בעל דבבא
quòd dixit eſtis putantes fruſtrà nunquid aut Deo eſt
הוא לאלהא : ⁵ או דלמא סריקאית סברין אנתון דאמר
verò gratiam in nobis qui habitat ſpiritus cōcupiſcit q in inuidia ſcriptura
כתבא דבטננא רגא רוחא דעמרא בן : ⁶ טיבותא דין
deprimit quoniam Deus dicit hoc propter Domin. noſter nobis dedit preſtātiſſ
יתירתא יהב לן מרן מטל הדא אמר דאלהא ממכך
gratiam dat & humilibus elatos
לרמא ולמכיכא יהב טיבותא :

Pentecoſten poſt 12 in ſabbatho vna
הד בשבא דיב בתר פנטיקוסטי

& fugiet Satanam aduerſus & inſurgite Deo igitur eſtote ſubditi
⁷ אשתעבדו הכיל לאלהא וקומו לוקבל סטנא ונערק
manꝰ vrās purgate vobis & appropinquabit Deum ad & appropinquate à vobis
מנכון : ⁸ וקרובו לות אלהא ונתקרב לכון דכו אידיכון
& lugete humiliamini animo diſſidētes corda vrā ſāctificate ò peccatores
חטאא קדשו לבותכון פליגי נפשא ⁹ אתמככו ואתאבלו
humiliamini in anguſtiā & gaudiū vrūm vertatur in luctum & riſus veſter
ואתכבון לאבלא נתהפך וחדותכון לעקתא : ¹⁰ אתמככו
& exaltabit vos Dominꝰ coram
קדם מריא ונרמרמכון :

Κεφ. δ.

1 Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;
2 ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. 3 αἰτεῖτε, καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. 4 μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ θεοῦ ἐστιν; ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. 5 ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει, Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῴκησεν ἐν ὑμῖν; 6 μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει, Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. 7 ὑποτάγητε οὖν τῷ θεῷ. ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ᾽ ὑμῶν. 8 ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν. καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοί, καὶ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι. 9 ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε, καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. 10 ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

cõtra qui loquitur enim is fratres mei inuicẽ cõtra loquẽtes ſitis non

11 לא תהוון ממללין על חדדא אחי הו גיר דממלל על

Legem & iudicat Legem contra loquitur fratrem ſuum iudicat aut fratrẽ ſuũ

אחוהי או דאן לאחוהי ממלל על נמוסא ודאן לנמוסא

ſed Legis factor es non es iudicans Legem & ſi

ואן לנמוסא דאן אנת לא הוית עבודה דנמוסא אלא

poteſt qui ipſe & iudex Legem ponens enim eſt vnus iudex illius

דינה: 12 חד הו גיר סאם נמוסא ודינא דהו משכח

proximum tuum ipſum es qui iudicans es quis verò tu & perdat vt viuificet

דנחא ונובד אנת דין מן אנת דדאן אנת לה לקריבך:

cras aut quia hodie qui dicunt ijs de dicemus verò quid

13 מנא דין נאמר על אילין דאמרין דיומנא או מחר

vnum annum illic & agemus quæcũque ſit illam in vrbem proficiſcemur

אזלינן למדינתא אידא דהי ועבדינן תמן שנתא חדא

quæ cras fiet quid ſciunt neque & lucrabimur & mercabitur

ומתתגרינן ויתרינן: 14 ולא ידעין מנא הוא מחר מנא

& euaneſcit & deijcitur apparet qui modicũ vapor niſi vitæ noſtræ enim ſunt

אנון גיר חיין אלא אן להנא דקליל מתחזא וטלק ומופא:

hoc faciemus & vixerimus voluerit Dominus ſi vt dicerent pro

15 חלף דנאמרון דאן מריא נצבא ונחא עבדינן הדא

quæ ſicut gloriatio omnis in ſuperbia ſua gloriantur illud aut

או הי: 16 משתבהרין בחתירותהון כל שובהרא דאיך

illud facit & non bonum qui nouit & is eſt malo à iſta

הנא מן בישא הו: 17 ואינא דידע טבתא ולא עבד לה

5 caput ei eſt peccatum

חטהא הוא לה: קפלאון ה

ſuper vos qui veniunt dolores propter & plorate eiulate diuites o

1 או עתירא איללו ובכו על דוונא דאתין עליכון:

tinea à corroſa ſunt & veſtimẽta vrã & fœtet corrupta eſt enim opulẽtia vrã

2 עותרכון גיר אתחבל וסרי ומאניכון אתאכלו מן ססא:

in teſtimonium erit & corruptio eorum corruptũ eſt & argẽtũ vrũm & aurũ vrũm

3 ודהבכון וסאמכון אשחת לה ושוחתהון הויא לסהדותא

vobis coacceruaſtis ignem carnem vrãm vt erodat futura eſt & ipſa cõtra vos

עליכון והי עתידא דתאכול בסרכון נורא כנשתון לכון

vltimos in dies

ליומתא אחריא:

11 Nolite detrahere alterutrum, fratres mei. Qui detrahit fratri, aut qui iudicat fratrem ſuum, detrahit Legi, & iudicat Legem. Si autem iudicas Legem, non eſt factor Legis, ſed iudex.

12 Vnus eſt enim legiſlator, & iudex qui poteſt perdere & liberare. Tu autẽ quis es qui iudicas proximum tuum?

13 Ecce nũc qui dicitis, Hodie aut craſtino ibimus in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidem annum, & mercabimur, & lucrum faciemus.

14 Qui ignoratis quid erit in craſtino. Quę eſt enim vita veſtra? Vapor eſt enim ad modicũ parẽs, & deinceps exterminabitur,

15 Pro eo vt dicatis, Si Dominus voluerit, &, Si vixerimus, faciemus hoc aut illud.

16 Nunc autem exultatis in ſuperbiis veſtris. Omnis exultatio talis, maligna eſt.

17 Scienti igitur bonum facere, & non facienti, peccatum eſt illi.

CAP. V.

1 AGITE nunc, diuites, plorate, vlulantes in miſerijs veſtris quæ aduenient vobis.

2 Diuitiæ veſtræ putrefactę ſunt: & veſtimenta veſtra à tineis comeſta ſunt.

3 Aurum & argentum veſtrum æruginauit: & ærugo eorum in teſtimonium vobis erit, & manducabit carnes veſtras ſicut ignis. Theſaurizaſtis vobis iram in nouiſſimis diebus.

11 μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον. εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής. 12 εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι. σὺ δὲ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον; 13 ἄγε νῦν οἱ λέγοντες, σήμερον καὶ αὔριον πορευσόμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν· 14 οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον. ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γὰρ ἔσται ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ καὶ ἀφανιζομένη.

15 ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσωμεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. 16 νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη πονηρά ἐστιν. 17 εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

Κεφ. ε.

1 Ἄγε νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. 2 ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν. 3 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ. ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN